

Pojďte se podívat na cestu jízdní policie a jejich hlídkových koní od podkov k naboso.

Jill Willis pro časopis Equine Wellness...

Věděli jste, že všichni koně druhé největší jízdní policie v USA jsou ježděni naboso, nebo v botách místo na podkouvách? Je obdivuhodné, jak tato policejní skupinka strážníků – jeden poručík, čtyři seržanti a 24 strážníků – začalo odvážně postupovat v přechodu naboso i přes všechny tradiční postupy, které jim nutily to opačné.

Je potřeba změna

Mnoho z těchto tradic má za následek, že velká většina lidí neví, jak má koně chovat, aby byl zdravý. Můžete najít mnohem více informací o léčbě nemocí než o způsobech prevence, které by měli být na prvním místě v uvážení. Pro seržanta Gregory Sokoloski z Houstonského Policejního Oddělení (HPO) to bylo částečně logické a částečně předtucha, která ho vedla ke kompletně odlišnému přístupu k péči o jejich hlídkové koně. To bylo na začátku roku 2003 po

kompletním zrevidování zápisů od veterinářů a kovářů, přiložených účtů – o všech čtyřnohých (i těch odejitých do penze) zaměstnancích od začátku fungování oddělení z r. 1983, kdy začínali se 14ti koňmi.

Seržant Sokoloski říká, že se zpočátku snažil pochopit, proč mělo tolik koní zdravotní problémy a problémy s nohama namísto, aby byli zdraví a bez problémů, když podle všeho dostávali tu nejlepší péči. „Čím více jsem se ptal, tím více jsem zůstával bez odpovědí“.

Toho času byl seržant Sokoloski povzbuzen svým přítelem (vytrvalostním jezdcem, který měl u svého kulhajícího koně pozitivní zkušenost s přechodem naboso), aby vyzkoušel alternativu naboso. I přesto, že nebyl nakloněn myšlence bosonožství u policejních koní, věděl, že změna byla potřeba. „Město utrácelo hodně peněz a výsledky byly špatné a problémy koní neustále nevyřešené.“

Zkoušení teorie

V prosinci 2003 seržant Sokoloski se zúčastnil se svým nadřízeným Lt. Randal Wallace semináře o bosých kopytech, kde bylo mimo jiné pitváno koňské kopyto. „Byli jsme ohromeni a fascinováni, jak je kopytní mechanismus důležitý a jak mnoho koňských zranění a poškození je právem přisuzováno železným podkovám.

Po důkladném prozkoumání si seržant vyžádal povolení od poručíka na sundání podkov u svého nového pracovního koně, Shadowa – 4letý teplokrevník. Pustil se do toho jen týden před významnou akcí v centru města. Bylo to prvně, co byl Shadow ježděn naboso a také poprvé, co se účastnil takto velké policejní akce.

Vzdor trendu

„Veterinář i kovář, oba prohlašovali, že pracovat bez podkov je pro koně nebezpečné a špatné“, říká Sokoloski. „Ale my jsme pracovali pět směn po 14ti hodinách a bylo neuvěřitelné, jak o moc lépe se Shadow pohyboval a o kolik jistě se pohyboval ve všech chodech po různých površích, co ve městě byly.

„Jeho trakce byla excelentní, byl si jistý každým svým krokem a nedošlo k žádnému nadměrnému opotřebení jeho kopyt,“ dodává seržant. V tom týdnu přšelo, bylo mokro a ulice byly plné smetí, což bylo překážkou, ale Shadow se přes to pohyboval bezchybně a v běhu. Jediná věc proti byla následná menší citlivost, která byla hned vyřešena párem Old Mac's - bot pro koně. „Tahle skutečnost mě přesvědčila, že naboso je naší cestou i v případě občasného použití bot pro koně.“

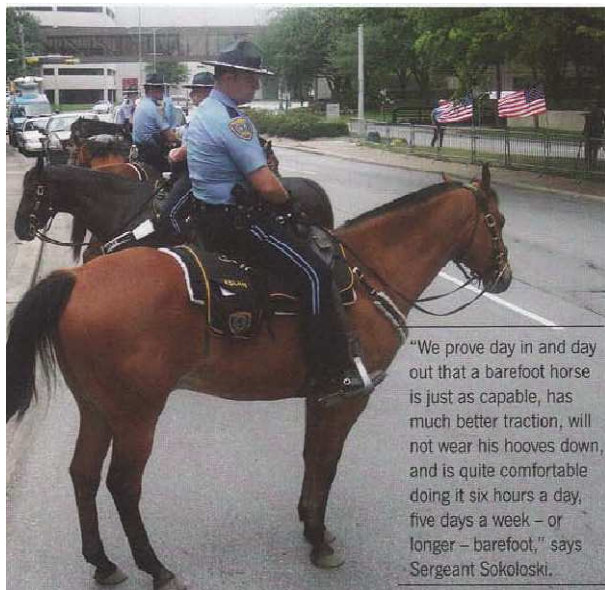
Úspěšné příběhy

Plně přesvědčen byl i Lt. Wallace. „Předtím jsem byl jako většina lidí, věřil jsem, že koně prostě musejí mít podkovy – jednoduše protože to všichni takhle dělali a já nevěděl o ničem lepším“, vysvětluje. „Když mi představili směr naboso, otevřeli se mi oči a bylo mi jasné, že

podkovy nejsou nutné a také koni škodí. Koním „byla dána“ veškerá potřebná ochrana, ovšem lidé to narušili hloupým přibíjením podkov na jejich kopyta.“

Dalším koněm, kterému se rozhodli sundat podkovy byl Barney. Byl mu diagnostikován Navikulární Syndrom, opakované kulhání a abscesy trpěl několik let. Byl považován za nejlepšího koně na oddělení, pracoval ve velkých akcích ve velkých davech a kvůli svému zdravotnímu omezení ho využívali opravdu jen vyjíměčně tak jednou měsíčně a výhradně za použití léků proti bolesti. Asi po dvou měsících, kdy mu byly sundány podkovy, byla aplikována přirozená úprava, Barney všechny ohromil svou „náhlou“ bezproblémovostí. Vrátil se tedy opět do práce pět dní v týdnu.

Neustále v učení

Na začátku našeho přechodu naboso to některým koním trvalo delší dobu než jiným a občas to bylo jako na houpačce...„nahoru, dolu“, vypráví seržant Sokoloski. „Někteří koně prošli dlouhým a bolestivým přechodem; nicméně to nám dalo příležitost pokračovat v učení a zlepšování se s každým dalším koněm. Na začátku jsem byl jediným strážníkem, který koně upravoval a byla mi dána tzv. „poslední šance“ u těch chromých koní, které jsme měli na oddělení. Naštěstí vedení našeho oddělení si všimlo výhod, které program naboso nabízí a tak nás podpořili v dalším jednání.“

Další dva strážníci se začali učit pomáhat upravovat kopyta našich koní. Tak jako všichni ostatní, objevili, že jsou rozdíly v mnoha bosých metodách úprav kopyt. V roce 2005 se strážníci účastnili dalšího semináře o kopytní péči vedenou bývalým kovářem, nynějším advokátem přirozené péče o koně, Jaime Jacksonem. Jaime používá divoká kopyta volně se pohybujících mustangů jako ideální model pro kopytní péči.

Kvůli požadavkům kladeným na tyto koně pracující na všech možných podkladech strážníkům přišlo logické používat tuto metodu, aby jejich koně měly stejně silná, skálo-pevná kopyta divokých mustangů.

Na konci 2007 strážníci Danny Prior a Scott Berry prošli školením AANHCP a certifikací programu Jaime Jacksona. Spolu se seržantem Sokoloski úspěšně přešli s 21 koňmi naboso. V polovině 2008 už všech 38 koní pracovalo naboso nebo někteří s botičkami.

Zřejmé výhody

Jakmile strážníci začali používat divoký model pro úpravy koní, začali také měnit a naturalizovat prostředí, ve kterém koně žili. Tak jak se zlepšovalo zdraví jejich koní, tak se i snižovaly účty za veterinární a kovářskou péči. „Měli jsme u koní stále problémy jako klopýtání, zakopávání, abscesování“ říká Sokoloski. „Naše lékařské záznamy byly plné poznámek o těchto věcech spolu s problémy se šlachami, bolestmi zad a špatnou kvalitou rohoviny kopyt. Co je úžasné, že všechny tyto problémy skončily.

Dříve než se dali na tuto cestu nikdo ze strážníků nebyl nakloněn myšlení, že kůň je schopen fungovat bez podkov. „ Zároveň jsem měl svého osobního závodního QH a tak jsem byl původně také ignorantský a myslel si, že koně musejí mít podkovy“, říká seržant Leslie Willis, který se spolu se seržantem Sokoloski stará o trénink koní i jezdců na oddělení. „Greg mi dal knihu o bosonožství a všechno mi to hned dávalo smysl. Okamžitě po jejím přečtení jsem šel na oddělení a poprosil Grega, aby sundal podkovy mé pracovní klisně Suzi Q. Věřím, že děláme obrovský krok vpřed ve světě bosonožství. Koně jízdí policie Houston nikdy nebyli tak v pohodě, šťastní a zdraví jako teď když jsou naboso.“

„Tak jak je všech 38koní ježděno naboso, tak i téměř všichni jezdí bez udidel – většinou na provazových ohlávkách.“

„Schopnost koně uzdravit a přetvarovat kopyta do jejich (přirozeného) tvaru je úžasná,“ říká seržant Sokoloski. „Během procesu ozdravování se dějí neskutečné změny, jak navenek, tak i uvnitř. Nejdůležitější částí tohoto procesu je držet tvar kopyta správný a nabídnout prostor a motivaci, aby měl kůň, co možná nejvíce pohybu. Každý další den nás přesvědčuje, že bosí kůň je stejně tak schopný, má daleko lepší trakci, neopotřebí si nadměrně kopyta a je zcela v pohodě v práci 6hodin denně, 5dní v týdnu, někdy déle – a to všechno naboso.“

Žití života naboso

Ve skutečnosti podstatnou část úspor z veterinární a kovářské péče pomohlo zajistit nové 6t-hektarové prostory pro naše koňské a psí jednotky. Dokončily jsme je roku 2009. Nový prostor je 5krát větší než ten předchozí a pomohl nám i více naturalizovat způsob života našich koní. Samozřejmě některé tradiční způsoby zůstaly. Ačkoli každý kůň je ustájen část dne, každá stáj má menší výběh vysypaný štěrkem a k dispozici je zpomalovač na krmení senem. Během jejich dnů

volna jsou koně společně ve výběhu s minimálním přístupem na trávu, ale mají nonstop přístup k senu.

„Zvláště úchvatné je, že jízdni policie, tak velkého města jako je Houston přešla naboso – ale i ostatní oddělení v zemi je následovali. V Austinu, Texasu, v Tampě na Floridě, Las Vegas a Medison ve Wisconsinu.“

JILL WILLIS JE ADVOKÁTKOU PŘIROZENÉ KOŇSKÉ PÉČE A JEDNÍM Z HLAVNÍCH ČLENŮ AANHCP , SOUČASNĚ S JAME JACKSON ŘÍDÍ STUDIJNÍ PROGRAM ISNHCP . JEJÍ NEJSTARŠÍ KŮŇ – APOLLO (24LET) PROŽIL VĚTŠINU SVÉHO ŽIVOTA, TÉMĚŘ 19LET OKOVÁN NA VŠECHNY 4 NOHY. TOMUTO KONI VDĚČÍ ZA ZMĚNU. PŘECHOD NA ODLIŠNÝ, ALE MNOHEM PŘIROZENĚJŠÍ VZOR.